

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ DE TURISME** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 352-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 44

Presidència
de l'Honorable Sr. Josep Torres i Cardona

Sessió celebrada dia 26 de setembre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 6885/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a demolició de l'antic hotel Rocamar.	550
2) RGE núm. 7744/13, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a regulació de l'externalització de serveis a l'hostaleria.	554
-

EL SR. PRESIDENT:

Començam la sessió d'avui, i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. BONED I ROIG:

Joan Boned substitueix Francina Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al debat de l'ordre del dia previst per a avui, amb les proposicions no de llei RGE núm. 6885/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a demolició de l'antic hotel Rocamar; i la RGE núm. 7744/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a la regulació de l'externalització dels serveis d'hostaleria.

1) Proposició no de llei RGE núm. 6885/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a demolició de l'antic hotel Rocamar.

Per defensar la Proposició no de llei RGE núm. 6885/13, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Oliver, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, diputats. El projecte de compra i demolició de l'hotel Rocamar a Sóller és un projecte que arranca a l'anterior legislatura. Els objectius d'aquest projecte eren, en primer lloc, fer un esponjament i millorar aquella zona, treure l'impacte que suposa aquest immoble en aquella zona, devora el port de Sóller, i al mateix temps, una vegada comprat i esbucat, fer una port d'entrada, per dir-ho d'alguna manera, a la Serra de Tramuntana.

Aquest era l'objectiu bàsic d'un projecte al qual Federació Hoteleria, Agrupació de cadenes hoteleres, sindicats, i en aquell moment el mateix consell, varen donar el suport i varen donar l'aprovació.

Jo crec que també està bé aclarir que aquest projecte va ser ratificat en aquests termes a la primera nova junta del consorci, ja d'aquesta legislatura. Hagués pogut no fer-ho. S'han canviat moltes coses aquesta legislatura en turisme, en educació, en molts de temes, i el Govern no ha tengut cap, diríem, problema, com ha de ser, per canviar allò que pensa que s'ha de canviar i per esmenar els projecte que pensa que s'han de fer. És a dir, que va ratificar en tota la seva extensió el projecte. Ho hagués pogut no fer, ho repetesc, però així ho va fer, i en aquell moment va fer seu aquest projecte.

A partir d'aquí es va seguir treballant en el que ja hi havia en marxa. Hi havia en aquell moment, si no ho recordam malament, dues taxacions fetes i una tercera demanada. La tercera taxació ja va entrar dins el consorci quan ja havia començat aquesta legislatura. A partir d'aquí, de les tres taxacions, se'n va triar una, que és la del Sr. González Nebreda, perquè era l'única que s'havia fet segons la legislació del moment, les altres no s'havien fet en base a la legislació perquè encara no era d'aplicació, les coses com són, va agafar el projecte, la taxació d'aquest immoble, entre una legislació i una

altra, el reial decret, exactament, de taxacions, que ve de la Llei del sòl. Bé, l'única taxació possible a tenir en compte era la del Sr. González Nebreda, qüestió en què tots, tècnics, grups de l'oposició ara, en el govern abans, i tots estam d'acord.

S'ha parlat molt d'aquest projecte del Rocamar. Ha estat objecte de preguntes orals en el Ple, ha estat objecte d'interpel·lació, hi ha hagut una moció, se n'ha parlat moltíssim, i al final ens fa la impressió que queda sempre aquesta qüestió enlaire de si ruïna o no ruïna. Jo vull deixar molt clar també una altra vegada aquí que a la taxació feta, i que tots hem agafat de referència per unanimitat, del Sr. González Nebreda, la ruïna està acreditada, l'arquitecte l'acredita dient, amb el seu coneixement tècnic, que està en ruïna, i com que està en ruïna el sòl que es taxa el considera vacant, de tal manera que fa una taxació tenint en compte totes aquestes qüestions d'una forma tècnica, d'una forma com li diu el reglament de taxacions, i al final acaba que a allò que val el sòl s'ha de treure allò que val esbucar-ho. Resumint, la taxació dona un valor de 284.631 euros, la del sòl vacant està sobre 970.000; resumint, s'han pagat 687.400 euros de més, i encara falta esbucar.

Després de totes aquestes qüestions de què s'ha estat parlant, de la ruïna o no ruïna, jo també vull èmfasi en una qüestió: si el Govern pensava que era una qüestió tan i tan determinant, per què no va instar la ruïna? És a dir, si a la junta del consorci clarament es diu: "membres del consorci, això en ruïna val tant, val exactament, sense declaració de ruïna, val 971.000 euros; si feim la declaració de ruïna en pagaríem 284.000", jo em deman, per què no es va fer aquesta sol·licitud?, per què no es va començar instant aquesta ruïna? Però aquesta és una pregunta que jo crec que avui tampoc no tendrem la resposta, i no la tendrem perquè no ens la dona el Partit Popular.

Només hi ha una taxació de referència; no hi ha dues taxacions, no hi ha dues qüestions que es posin damunt la taula, sempre només és una: que el preu és aquest perquè es fa com a sòl vacant.

I tampoc no és una qüestió de desprestigiar el Govern parlant d'aquesta qüestió. És una qüestió que ens preocupa perquè estam parlant d'una qüestió econòmica important i d'un projecte també molt important. Jo vull dir que no fa falta quasi posar de relleu aquest desgast del Govern, que ell tot solet va fent, es va desprestigiant amb les seves pròpies actuacions. No fan falta exemples i no em vull estendre sobre aqueixa qüestió.

Resumint, hi ha una única taxació i està en ruïna. A partir d'aquest moment, que ara ja sí és del consorci perquè el consorci ho ha comprat, hi ha dues qüestions que es poden fer legalment parlant: una és arreglar-ho, que no té cap sentit ni un perquè no és aquest l'objecte de cap de les maneres, i, l'altra, esbucar-ho, que és el que s'hauria de fer. Ha passat un any i tenim l'immoble ruïnós allà mateix. Nosaltres ens demanam què ha fet el Govern aquest any; diuen *hacemos más con menos*, ho hem sentit moltes vegades repetidament, però deu ser en un altre àmbit, en un altre indret, tampoc no posaré exemples, però en aquest concretament no ho veim.

La necessitat d'esbucar, que deia que és l'objecte d'aquest conveni, d'aquest projecte, està encara enlaire, fa un any que està enlaire i segueix exactament allà mateix. Nosaltres el que demanam amb aquesta proposició no de llei, ens posam en la situació que el consorci és el propietari d'aquest immoble, aquest immoble està en una situació ruïnosa, és necessari actuar, nosaltres ara ja el que demanam és que actuï, que dugui a terme allò que té el deure de fer i que a més en aquest cas coincideix, afortunadament, amb el projecte inicial, i que aquesta junta nova del consorci ha anat seguint.

Hem de tenir en compte que l'única possibilitat d'inversió en millores d'àmbit turístic està en els recursos de què disposa el consorci de què estam parlant, no n'hi ha d'altra. La Conselleria de Turisme no disposa actualment de recursos per fer inversions en millores turístiques, i a més el projecte de demolició i d'adequació d'aquest espai del Rocamar, que implica evidentment la seva compra i la seva demolició, és possiblement el més important dels que du a terme el consorci, vists els recursos que s'hi destinen. N'hi ha d'altres que supòs que també seran importants i necessaris, però aquest, per la importància i per la necessitat i pels recursos que al cap de tot hi haurà destinat és dels més importants.

Nosaltres pensam que hi ha un cert, diríem, descuit d'aquesta qüestió. Pensam que el consorci, essent l'únic motor inversors que avui pot tenir l'àmbit turístic, està, per dir-ho d'alguna forma, paralitzat. Demanam que aquesta paràlisi s'acabi, que és necessari actuar, que hi ha recursos per fer-ho, i que tenint els recursos, el projecte i se suposa que, en principi, les ganes, nosaltres ho posam en situació perquè vagin fent feina i que aquest projecte vagi endavant. I té un perill, té un perill perquè ara mateix està en ruïna i és necessari tenir-lo amb les mesures de seguretat perquè les persones que per allà puguin transitar no entrin en cap tipus de perill, i mentre això no passi..., i a més, perdonin, s'esbuqui; el primer de tot és esbucar, el que nosaltres demanam ara és que s'esbuqui, i mentre això no passi que es prenguin totes aquelles mesures perquè la gent que per allà pugui transitar no tingui cap perill.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. S'ha presentat una esmena RGE núm. 10005/13 per part del Grup Parlamentari Popular, i per a la defensa d'aqueixa esmena té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch per un temps de deu minuts.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bien, recordemos que sobre el Rocamar se han hecho cuatro preguntas orales en pleno, una interpelación al conseller, y una moción el pleno pasado. Todas las preguntas que se han hecho se han contestado. Otra cosa es que a la oposición no le guste la realidad y quiera desfigurarla con sus continuas intervenciones.

En primer lugar, y para que quede claro de una vez por todas, desde el momento en que el Sr. Nebreda hace un informe donde establece dos opciones, un precio sin ruina y otro precio con ruina, se está evidenciando que hay dos posibilidades, porque si sólo hubiera habido una posibilidad sólo hubiera puesto un precio, en el que constaría la edificación como ruina. Pero establece dos posibilidades, por algo será. Ahora bien, de esas dos posibilidades el Gobierno ha cogido, de las que existían, la más barata, que era la no ruina.

Ustedes están haciendo creer a la gente que la ruina es algo inmediato y automático. Que un arquitecto en un informe crea que un edificio está en ruina no implica su declaración inmediata, y así lo intentamos explicar en el pleno de la semana pasada cuando les pusimos como ejemplo el Lluís Sitjar. El Lluís Sitjar durante la gestión del Partido Socialista en el Ayuntamiento de Palma pretendió por parte de su gobierno ser declarado ruina, ¿y qué pasó?, pues que pasados cuatro años ahí sigue el Lluís Sitjar y no tiene ninguna declaración de ruina. La declaración de ruina es un expediente contra el que se puede alegar, contra el que se pueden hacer sugerencias, y que además puede estancarse y no prosperar. Esta es la diferencia entre lo que ustedes proponen y la realidad.

La realidad es que ya el Sr. Nebreda estableció dos posibilidades porque existían dos posibilidades, y la realidad es que la declaración de ruina no es automática, no basta con que a un técnico se lo parezca, hay que iniciar un expediente y ese expediente puede ser contradictorio y no prosperar. No es automático.

Una vez que hemos dejado claro estas premisas básicas para poder entender por qué se optó por la otra opción del Sr. Nebreda y que, repito, dentro de las opciones de no ruina era la más económica con diferencia, pues a partir de aquí ya no queda nada más que discutir, se han dado todas las explicaciones posibles. Si a ustedes no les gusta ya les han dicho lo que pueden hacer al respecto, si creen que hay algo oscuro, pero por parte del Gobierno las cosas están muy claras, se han dado todas las explicaciones posibles, se les ha invitado a una reunión a que asistan, ustedes podían hablar con los técnicos..., pueden estudiar los expedientes porque no hay nada que esconder.

Por otro lado estos dos mismos puntos que se están viendo hoy en esta proposición no de ley ya se vieron en el pleno pasado. El Sr. Martí defendió, y además hizo una proposición de unas enmiendas en las que les instaba a que el *Parlament de les Illes Balears* insta el Govern de les Illes a proceder a la llicitació del projecte de demolició de les edificacions de l'antic hotel Rocamar. ¿Por qué? Porque ese proyecto ya está aprobado.

A ustedes parece que les cuesta pasar página. Seguimos en el mismo punto de siempre. Se les explicó en el pleno pasado que este hotel, el proyecto de demolición de este hotel ya está redactado, que además lo han redactado los propios técnicos de la conselleria a fin de, bueno, de seguir con nuestra política de austeridad y de gastos mínimos, y a ustedes se les propuso esta enmienda que no sabemos por qué no les fue bien, y hoy vuelven a traer exactamente los dos puntos, el 3 y el 4, de la proposición no de ley que no se vio. ¿No tienen ideas nuevas para turismo? ¿No se les ocurre nada más? ¿Todo turismo acaba y empieza en Rocamar? No, hay mucho que aportar y hay mucho que trabajar.

A mi me parece un poquito, no sé, triste que vengamos al Parlamento a ver algo que ya se vio exactamente igual en el pleno pasado. Luego la gente no aprecia el trabajo de los políticos, claro; es que si uno coge y empieza a ver que es el mismo punto que va y vuelve, y vuelve a ir, pues, oiga, es que estamos siempre hablando sobre lo mismo, y ustedes enrocados en que esto es una ruina y esto no es una ruina.

Nosotros vamos a volver a presentar las enmiendas que presentamos en el pleno pasado. Les informamos de nuevo, para ver si se dan..., no sé, por *assabentats*, que este proyecto ya está aprobado y que las próximas semanas se dará la licitación, y que por tanto en breve, y antes del 2014, esperamos que se inicien las obras de demolición.

Respecto al segundo punto proponemos lo que ya propuso, repito, el Sr. Martí en el pleno: *“El Parlament de les Illes insta el Govern de les Illes que mentre no s’hagi esbucat l’hotel Rocamar es garanteixin les mesures de seguretat adients per tal d’evitar accidents en aquest immoble propietat del consorci”*. El Govern está evidentemente por la seguridad, y mientras este edificio no sea demolido efectivamente velará y pondrá todas aquellas medidas de seguridad necesarias para garantizar que nadie pueda sufrir consecuencias no deseadas.

Respecto a la pregunta que nos ha dicho, que hacemos más con menos, y que esto no es cierto, sí, sí que es cierto, es muy cierto. Mire, bolsa de plazas, ¿se acuerda de cuánto dinero recaudaron ustedes con la legalización de la bolsa de plazas y cuánto hemos recaudado nosotros? Hemos triplicado sus números. Pues ya se ve que con muchísimos menos dinero, gracias a algunos retoques en la ley y a algunas medidas legislativas estamos consiguiendo muchos más resultados. Acciones promocionales, con un tercio de su presupuesto nosotros estamos haciendo hasta cien acciones promocionales más, y además diversificadas y especificadas en productos diferenciados de sol y playa. Y la publicidad, nosotros sin folletos, mediante la tecnología, estamos llegando a muchas más gente de una manera más gratuita, más barata y ecológica. Igual que la formación; recientemente hicimos la pregunta en el pleno parra que ustedes supieran que gracias a la iniciativa del Govern se han dado clases especializadas a todos aquellos municipios para que sepan gestionar sus entes locales como potencias turísticas que son.

Así que rogaríamos o bien que retiren esta proposición no de ley, que es exactamente igual en sus dos puntos al 3 y al 4 del pleno pasado, y si ustedes siguen instando a ello nosotros volvemos a presentar las enmiendas que se presentaron entonces, en las que instamos al Govern a que proceda la

licitación del proyecto, puesto que ya está redactado, y, efectivamente, que el Gobierno, mientras no se haya demolido el hotel, garantice las medidas de seguridad necesarias. No vamos a incluir la palabra ruina porque no es cierto, ¿eh? Repetimos, desde el momento en que el Sr. Nebreda estableció dos opciones es porque hay dos opciones válidas, y no excluye la otra.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de fixació de posició pels grups que no ha presentat esmenes, per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l’Hble. Diputat Sr. Abril per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Moltes gràcies. Bon dia, diputades, diputats. No tornaré a repetir tot l’historial sobre el Rocamar, crec que n’hem parlat molt en aqueixa cambra. Fa dues setmanes -ho deia la Sra. Bosch- vàrem tenir ja un debat en plenari sobre aquest tema. Per al nostre grup està clar que hi ha hagut i que hi ha encara fosc sobre la gestió d’aquesta qüestió, i la compra i la futura, esperem, demolició d’aquest hotel; hi ha hagut fosc tant des del punt de vista funcional com polític. Les actes del consorci que he tengut l’oportunitat de revisar en els darrers dies, i que havia demanat en una sol·licitud de documentació a la conselleria, per jo demostrin que s’ha jugat una mica, fins i tot amb els membres del consorci, a donar informacions si més no esbiaixades o incompletes, a efectes d’embullar.

De fet ja ho vaig dir al plenari i ho reiter aquí: trob ridícul que en un context d’austeritat màxima, de retallades, de pla d’equilibri pressupostari, i especialment un conseller que va de bon gestor, s’escudi en el fet que no tenim una declaració de ruïna, que és bàsicament un tràmit administratiu, perquè a efectes tècnics hi ha molt poca popa, darrere una declaració de ruïna, i crec que el tema no és comparable amb allò de l’estadi Lluís Sitjar, que a més és un edifici de titularitat privada, amb quantitat de petits propietaris darrere, i que respon a un... i amb diferents projectes especulatiu, i no seré jo qui defensi la gestió socialista. Bé, el Rocamar ara se suposa que és públic, però bé, o del Consorci de la Borsa de Places, però bé...

Escudar-se, però, en una qüestió administrativa bàsicament per pagar 600.000 euros més, em sembla que, si més no, és ridícul, però bé, avui crec que la proposició no de llei més que tornar a recuperar o rescatar tota aquest història de fosc, el que fa és parlar del tema de la seguretat i la demolició.

Aquí el que voldria dir és que el projecte de demolició pot estar fet, pot estar pressupostat, però jo que entenc una mica del tema de residus perquè ho he tocat amb les mans, vull advertir que el cost de la gestió de residus de demolició dels enderrocs d’aquest hotel, que no estan pressupostats, perquè ja dic una cosa és el projecte de demolició, que el seu cost és ridícul, s’agafin recursos propis o s’agafi una empresa que et faci el pressupost i el projecte de demolició i executi la demolició, però

molt em tem que es tomarà l'hotel Rocamar, independentment del que aprovem avui en aquest parlament, perquè això ha d'arribar, però si no s'arriba a un acord per part de la Conselleria de Turisme i del Consorci amb el Consell Insular de Mallorca i el Mac Insular, el dineral que pot costar la gestió d'aquests enderrocs farà que s'hagi tomat l'hotel i que es quedin allà els enderrocs, amb la qual cosa tal vegada haurem guanyat amb temes de seguretat, però a efectes d'imatge, fins i tot podem donar una imatge encara pitjor que la que es dona ara amb aquest hotel del qual ja fa anys que es gestiona la compra, la demolició i el desfasaments respecte del que és la imatge que es vol donar del port de Sóller.

Els vull recordar, per fer una comparança, que no és comparable per exemple amb el projecte de demolició de Ses Covetes on a més hi havia pàrkings subterranis on s'han pogut, en el projecte de demolició, incorporar bona part dels enderrocs, la major part dels enderrocs de la demolició d'aquells apartaments. No és el cas de l'hotel Rocamar, que és una infraestructura molt més antiga i que pràcticament, el cent per cent de..., no, pràcticament no, el cent per cent dels residus, d'enderrocs que generi s'hauran de dur al servei públic de gestió de residus de construcció i demolició dependent del consell de Mallorca. Per tant, si no s'arriba a un acord em tem que passarà això i crec que hauria de ser també una de les preocupacions de la Conselleria de Turisme.

Com que a més això no està pressupostat i no s'ha contemplat al preu de compra, independentment de les taxacions que s'hagin fet servir, perquè si no ja hi hauria una..., per exemple una factura proforma de Marc Insular que és qui ha de gestionar els residus d'aquesta demolició, molt em tem que el que quedarà, a part d'aquest munt d'enderrocs, que esperem que no, esperam que no es compleixi aquest vaticini, és un bon forat econòmic als comptes de la comunitat autònoma i aquesta -em sap greu dir-los-ho-, serà la seva herència.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa demanaria al grup proponent... Llavors, ara té la paraula la Sra. Oliver per un temps de cinc minuts per assenyalar si accepta o no les esmenes.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull agrair el to i les observacions fetes damunt una qüestió molt important que ha fet el portaveu de MÉS Sr. Abril.

Pel que fa a la portaveu del Partit Popular li he de dir clarament que no, que no ens agrada la realitat, la realitat de pagar 687.000 euros més del que correspon per un immoble no ens sembla bé en cap cas, sobretot amb aquesta situació econòmica, sobretot quan aquells immobles que posa a la venda el Govern per fer caixa en aplicació del Pla d'estabilitat pressupostària tenen rebaixes d'un 40%, no ens sembla bé, no ens agrada gens aquesta realitat. Aquesta sí que és una veritat ben grossa, la que vostè ha dit i ha observat, i jo li ho reafirm, no ens agrada gent ni una mica aquesta realitat.

Com tampoc..., li he de comentar que no perquè vostè ho vagi dient trenta vegades serà cert, no hi ha dues opcions. La taxació del Sr. Pere González Nebreda no posa mai dues taxacions. Ja li ho vaig dir en el debat del ple la setmana passada: surti, llegeixi on és que ho diu i li dic que aquesta moció, aquest debat s'acaba en sec, és que s'acabaria, però l'únic que ha passat és que nosaltres li llegim i li tornam llegir en directe l'informe del Sr. Nebreda, i vostès no són capaços de llegir-lo i no són capaços de llegir-lo perquè per cap part dels 49 fulls que té aquest informe no ho diu. És ben trist que no hagin estat capaços de llegir-ho i de veure-ho.

S'ha fet exactament el contrari del que vostè diu a més. S'ha pagat l'opció més cara i és que s'han pagat exactament 687.000 euros de més, quan el Sr. Nebreda clarament en el seu informe els diu que val 284.631 i vostès en paguen 971.671, no ens digui que paguen l'opció més barata, per favor! Digui'ns que han triat aquesta pels motius que siguin, però no ens diguin que aquesta és la més barata perquè és que no ho és.

He de dir una qüestió, amb la presentació d'aquestes esmenes, que ja tampoc no varem acceptar la darrera vegada, vostè d'una manera clara i contundent admet que això està en ruïna, ho admet. Ho admet perquè quan vostè diu que "el Parlament de les Illes Balears insta que mentre no s'hagi esbucat l'hotel Rocamar es garanteixin les mesures de seguretat adients per tal d'evitar accidents en aquest immoble propietat", idò, és que això s'adopta quan l'edifici està en mal estat i és una obligació legal i vostè l'accepta. És a dir, amb aquesta esmena vostè accepta, clarament i contundent, que és necessari que en aquest edifici hi hagi mesures de seguretat, perquè si no, no té cap sentit posar-les. És a dir, el Govern ha comprat altres immobles en unes condicions correctes i en absolut no se li ha passat pel cap a ningú mai demanar mesures de seguretat per tal d'evitar accidents. Això pel que fa al punt 2.

Quant al punt 1, vostè diu que procedeixi, o la seva proposta és que procedeixi a la licitació. A nosaltres, aquest punt ens sembla del tot innecessari, és un punt d'una part d'un tràmit administratiu, s'ha de fer un projecte, s'ha de fer la licitació, hi ha d'haver una mesa de contractació, hi ha d'haver la consignació pressupostària als recursos que toca, nosaltres tot això per suposat ho donam per fet, igual també ens equivocam, com que no hi ha expedient de compra del Rocamar, igual ara tampoc no hi ha expedient de licitació, no ho sé, però el que deim ja és que s'esbuegui, per suposat mantenint i duent a terme tots els tràmits administratius necessaris, però jo entenc que això no és una qüestió que s'hagi de dir, perquè si hem de començar a dir tot això, idò no ho sé, ja... ens podem donar per..., no sé per què li he de dir.

Resumint, no admetrem cap dels dos punts, el primer perquè no té cap sentit demanar la licitació, és a dir, s'ha de demanar la licitació, la reserva de compra, tot això, el que demanam és que s'esbueixi amb les garanties legals i amb tot el procediment adient; i el segon punt tampoc no l'acceptam perquè entenem que el nostre segon punt és més fidel a la realitat quan diu que la situació d'aquest immoble és ruïnós.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Entenc que no accepta l'esmena, passarem a la votació tal com ha arribat.

Vots a favor?

Vots en contra?

En conseqüència, per 5 vots a favor i 9 vots en contra queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 6885/13, relativa a demolició de l'antic hotel Rocamar.

2) Proposició no de llei RGE núm. 7744/13, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a regulació de l'externalització de serveis a l'hostaleria.

A continuació passam al debat de la segona proposició no de llei, RGE núm. 7744/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a la regulació de l'externalització dels serveis a l'hoteleria. Per a la defensa d'aquesta proposició no de llei té la paraula l'Hble. Sr. Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Gràcies, president. Presentam aquesta proposta, supòs que no els vendrà de nou el tema de l'*outsourcing*, tot i que no és un tema massa conegut, però sí que els darrers mesos sí que ha sortit a premsa; a diferents debats sobre la situació econòmica i laboral en aquesta cambrà bé a comissió, bé a plenari he tret alguns exemples de les males pràctiques lligades a aquesta qüestió, la qüestió de l'*outsourcing*, que perquè ens entenguem i dit de manera molt simple és una externalització de serveis a l'àmbit de l'hoteleria per la qual es fragmenta d'alguna manera el procés productiu, si podem parlar de procés productiu en el cas de l'hoteleria, tot i que és clar que parlem d'un servei i un servei cada cop més extens, fins i tot com la mateixa llei de turisme nostra reconeix, que cada vegada el ventall d'activitats de servei que pot oferir un hotel, doncs cada vegada són més grossos.

Ens preocupa al nostre grup parlamentari que s'estigui convertint aquesta externalització de serveis en una pràctica cada vegada més freqüent en el sector hotelier de les Illes Balears. I, per què ens preocupa? Ens preocupa bàsicament per tres qüestions. La primera, que és la que més renou per ventura ha fet és la qüestió laboral. Pens a més, personalment, que és la més sagnant, no?, i ho han pogut veure amb denúncies dels sindicats, d'inspecció de treball, personal al qual es paga la meitat del que se li hauria de pagar, tot i que en teoria les pràctiques d'*outsourcing* s'haurien de pagar segons conveni, però en bona part dels casos no és així, sentències que ja hi comença a haver i comencen a assentar jurisprudència i que ens

preocupen també, una molt recent del mes de juliol de la cadena NH, no record ara mateix si a Barcelona o a Madrid, en la qual tota la plantilla d'un hotel s'estava substituint per... i s'estava externalitzant i a final apel·lant a la directiva de serveis de la Unió Europea, s'acaba donant la raó a l'empresari. Això en la pràctica implica que tota la plantilla de l'hotel que havia fet feina durant anys, s'havia format, etc., doncs es treu fora.

Això ens sembla sagnant perquè el turisme o l'hoteleria ha de ser una activitat, com tota activitat econòmica, el més responsable possible. Crec que és molt fàcil a vegades..., algun diputat del Partit Popular m'ha volgut ridiculitzar, no?, com si jo fos enemic dels hotelers o els volgués demonitzar, vull dir que això tampoc no és una pràctica que la duguin a terme la major part d'empreses hoteleres, és una pràctica que és incipient i crec que ara que és incipient, que encara no és un problema gros, per això s'ha de regular i que fins i tot des d'una lògica de mercat i des d'una lògica liberal, Adam Smith es *rasgaria* les vestidures -no sé si això seria una traducció correcta- si ves com sorgeixen empreses que mentre hi ha gent que ho passa malament perquè estan llevant gent de les plantilles habituals dels hotels i se subcontracta gent nova i se'ls paga molt manco del que fins i tot assenyala el conveni..., aquestes noves empreses que gestionen aquest *outsourcing*, aquesta externalització de serveis, són empreses que guanyen... ja no de res que tinguem a veure amb l'activitat productiva turística i amb el turisme com a servei, sinó de l'especulació amb la mà d'obra, amb les persones. Primera qüestió per tant que ens preocupa dels impactes que té aquesta pràctica.

La segona és la qualitat en el servei, la qualitat també -si m'apuren- del producte turístic, perquè no és el mateix treballar amb una plantilla que està formada, amb recursos públics o privats, que està motivada, perquè cobra allò que marca el conveni i tampoc no és que els convenis en el camp de l'hoteleria hagin experimentat grans millores en els darrers anys perquè crec que... pràcticament cap conveni perquè tothom és conscient de la situació econòmica que hi ha. Això, sí o sí, repercuteix en la qualitat del servei que es dona.

La tercera qüestió que també ens preocupa és el paper, si no hi posam remei, que pugui jugar aquest *outsourcing* en el futur, amb aquest canvi de model que, ens agradi o no, es dona al turisme de les Illes Balears i que això s'acabi convertint en una pràctica habitual.

El debat sobre l'estacionalització és un meló que podríem obrir ara i no acabar, no és l'objecte d'aquest debat, però em preocupa que... i ja dic que no és el cas de tots els hotelers, però hi ha hotelers que evidentment ja els va bé, vull dir, hi ha estacionalització?, idò ens adaptam a l'estacionalització. Si podem obrim l'hotel tres mesos en lloc de sis, set, vuit, nou que és pel que haurien de pensar i treballar tots, intentar obrir els hotels el màxim de temps possible, per tant quan tu simplement t'adaptes a aquesta situació de mercat, doncs la plantilla d'un hotel, fins i tot la plantilla que ha permès aixecar aquest hotel igual que l'esperit emprenedor del que ha muntat l'hotel, doncs, és prescindible, perquè acaba sent una càrrega. Si tu només vols

obrir tres mesos, quatre mesos, per què vols una plantilla a la qual has de pagar Seguretat Social...?, millor agafar una empresa que et subcontracti els serveis que et dona l'hoteleria, i això pot ser una pràctica legítima, però ens preocupa el paper i el pes que pugui jugar en el futur amb aquest canvi de model. Ho dic com a reflexió de fons.

Què pensa el Govern de les Illes Balears i la conselleria de tot això?, perquè li ho vaig demanar al Sr. Delgado en pregunta oral, no va venir, em va respondre com tantes altres preguntes per escrit i com si fossin respostes administratives: el Govern de les Illes Balears pensa que *"se trata de operaciones puntuales que forman parte de la mejora de la gestión de las empresas y que se hacen bajo los límites de la ley y con las restricciones que marca el convenio colectivo, todo en aras a mejorar el servicio y la capacidad"*.

Evidentment, les denúncies d'inspecció de treball i les actuacions d'ofici de la inspecció de treball i dels sindicats ens demostren que sí, que hi ha unes restriccions, però que no es compleixen aquestes restriccions i aquests paràmetres.

Per això plantejam aquesta proposta, perquè se'n parli, perquè és bo que se'n parli, que ens en preocupem i cerquem i compartim punts de vista, segurament diferents i perquè pensam que aquesta pràctica que pot ser bona en alguns casos i que pot ser justificable, i nosaltres no som partidaris tampoc de prohibir, com no som partidaris de prohibir res, no vaig en detriment - com els deia- ni de drets laborals ni de la qualitat turística que s'ofereix des de les Illes Balears ni que es converteixi, si no hi posam remei, en una pràctica massa habitual al futur.

Per això la proposició té dues propostes molt senzilles, una planteja regular aquest tema, regular-ho al marc de la llei, tal vegada no està ben expressat a la proposta perquè per ventura podríem pegar per reglament que fa un any que hauria d'estar aprovat, regular..., evidentment si ho regulam al marc de la Llei del turisme, seria regular com afecta aquesta activitat la qualitat turística, igual que estan regulades les estrelles, bé idò, que això no minvi la qualitat que s'ofereix. Pens que a més si hi ha personal poc format, temporal, etc., això va en detriment de la qualitat.

La segona insta el Govern a perseguir el frau laboral associat a aquest tipus de pràctiques, que bé, tampoc no és una proposta nova, és una proposta que a una esmena meva a una proposta del Partit Socialista fa uns mesos, crec que va ser el mes de maig, sobre l'atur es va aprovar fins i tot amb el vot del Partit Popular i de fet, quan arribi el moment en demanaré l'acompliment, quan hagi fet els sis mesos, de si s'ha fet alguna cosa específicament o no, i encara que no es faci, vull dir..., crec que el fet que aflorin aquestes males pràctiques com aquesta notícia d'aquest estiu mateix, no?, de 33 becaris a un mateix hotel a la zona de Calvià que pràcticament representa la meitat de la plantilla, ens hauríem de preocupar i hi hauríem de fer alguna cosa.

I res més per part meva. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Sra. Oliver, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Sansó.

EL SR. PRESIDENT:

Ai!, Sansó, perdó, sí.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom, dels del Grup Socialista donam suport a qualsevol iniciativa que suposi una millora de les condicions de feina dels treballadors.

És veritat que encara que l'externalització dels serveis està reconegut a alguns convenis col·lectius sobretot al sector turístic no hi ha una regulació específica sobre aquesta matèria. En un sector com el turístic que consideram que hauria de destacar uns paràmetres de qualitat i no de quantitat aquesta pràctica no suposa una millora del servei de cara al turista, de cara al client de l'hotel en qüestió, perquè els treballadors bàsicament no responen directament davant l'empresari. Aquestes mesures tampoc no suposen cap millora en les condicions laborals dels treballadors, més bé al contrari.

Per tant, tampoc no suposa una garantia de formació dels treballadors, de la formació que haurien de tenir els treballadors a l'hora de donar un servei, tant sigui a les cafeteries com al tema de neteja com al tema dels serveis que es puguin donar, de l'atenció al client que es pugui donar perquè des del moment en què s'externalitza aquest servei el treballador no respon directament davant l'empresariat, per tant, al cap i a la fi pot donar el servei que hauríem de donar al turisme, un servei de qualitat, consideram.

Així, encara que no hi ha una regulació específica sobre l'*outsourcing* consideram que la Llei del turisme, la Llei 8/2012, no és l'adequada per regular aquesta matèria perquè consideram que és un tema laboral; ara bé, consideram així mateix que la llei turística com hem comentat en diverses ocasions s'hauria de modificar en moltes d'aspectes, però en la modificació pot ser no s'hauria d'incloure aquest tema ja que com he dit és un tema bàsicament laboral.

Per tant, volíem proposar, el Sr. David ja s'ha anticipat un poc en aquest tema, que al primer punt on diu que "s'ha de regular la modificació de la Llei 8/2012, de turisme, la pràctica de l'*outsourcing* en el sentit de garantir una contractació laboral de qualitat i una correcta qualitat del servei", modificar on posa a "la Llei 8/2012", que si ho pot redactar o si ho considera oportú, perquè nosaltres ho consideram oportú, canviar-ho a través d'un reglament des d'un caire de qualitat turística perquè la llei turística sí que es pot enfocar com els temes de qualitat i

l'*outsourcing* es pot considerar que no ofereix la qualitat que hauria de tenir el sector turístic en aquestes illes. Per tant, si considera que s'ha de desenvolupar un reglament, que sí que és interessant, proposar-ho des d'un caire de qualitat i no amb la modificació de la Llei 8/2012.

En tots els altres aspectes sí que estam a favor d'aquesta proposició no de llei perquè consideram que el treball, els treballadors en el sector turístic s'han de regular i s'ha d'oferir la qualitat que necessiten els nostres..., els turistes que venen aquí a les nostres illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Ara m'he quedat un poc fora de joc amb la Sra. Sansó i haurem d'anar a prendre un cafè perquè m'expliqui el perfil del treballador que fan treballs externalitzats, perquè ha dit que no estan qualificats, ha dit que no estan preparats, que donen mal servei, que no miren per l'empresari real de la propietat. No, no, Sra. Sansó, sincerament, jo no hi estic d'acord, i ho vull remarcar, perquè jo entre amics o coneguts o empreses d'ETT li puc assegurar que la gran majoria de gent que fa feina en aquestes empreses estan preparades per desenvolupar la feina que duen a terme, i a partir d'aquí no hem de dir que els treballadors d'externalització no estan preparats perquè n'hi ha molts que tenen qualificacions de l'Escola d'Hoteleria. És més, hi ha treballadors que fan feina a hotels que, per necessitats econòmiques, després fan serveis a aquestes empreses.

Sr. Abril, clar que sí que hem de parlar d'aquest tema perquè aquest tema, jo crec que tots estam d'acord, és un tema del qual hem de tenir cura de cara al futur perquè, avui per avui, ens quedaríem sorpresos, i aquí tenc les dades que les he cercades, que les Illes Balears, sent la primera o la segona potència més forta a nivell de turisme, de serveis d'hoteleria a nivell estatal, de disset comunitats autònomes, en tenc les dades, n'hi ha quinze per sobre d'ella en contractes d'aquest tipus, concretament contractes de posada a disposició segons la comunitat autònoma del centre de treball de l'empresa de treball temporal 2012-2013. Tenc des de l'any 2000 fins al 2013, tenc dades des de l'any 2000, i només Extremadura està per sota nostre, totes les altres comunitats contracten molta més gent que les Illes Balears, i li posaré un exemple, l'any 2012 es varen fer 12.422 contractes, només Extremadura amb 6.205 està per sota, La Rioja, el País Basc, Navarra, Múrcia, Madrid, Galícia, Extremadura, Comunitat Valenciana, Castella-Lleó, Castella-La Manxa, Cantàbria, les Illes Canàries, per molt, per moltíssim és la número 1, Astúries, Aragó, Andalusia, totes s'aferren més a aquest tipus de contractació. Enguany, amb dades de gener a maig, duim 5.161 contractacions, també a la posició número 16 de disset comunitats.

Estic d'acord amb vostè que hem de mirar que en el futur aquesta no sigui una pràctica que vagi a més, sinó que per a necessitats puntuals es contracten aquests serveis.

Després de consultar la Llei 8/2012, de turisme, podem veure que ja estableix una sèrie de mesures per garantir una correcta qualitat de servei. Així, l'article 80 regula els plans de modernització i l'article 81 els plans de qualitat. Per això, la subcontractació d'obres i serveis és perfectament legal en venir regulada a l'article 42 de l'Estatut dels Treballadors, si bé és cert que estableix una sèrie de limitacions i obligacions als empresaris que contractin o subcontractin amb altres la realització d'obres o serveis corresponents a l'activitat d'hoteleria, a la pròpia activitat.

Precisament, conscient de la necessitat que es mantengui un cert control sobre la circumstància de la contractista i sobre les condicions de prestació del servei contractat pel que a les condicions dels treballadors, el legislador cedeix a l'empresari principal l'obligació de comprovar que els contractistes estan al corrent del pagament de les quotes de la seguretat social i, de fet, la manca de comprovació implica la seva possible responsabilitat solidària en les obligacions de naturalesa salarial i de la seguretat social, contractes pels contractistes i subcontractistes amb els treballadors que hagin prestat serveis durant la vigència del contracte. Així mateix, l'obliga a comprovar l'alta dels treballadors de l'empresa contractada, amb caràcter previ a l'inici de la prestació de l'activitat contractada o subcontractada, havent d'aclarir que l'incompliment d'aquesta obligació suposa una infracció greu per a cadascun dels treballadors afectats. I així ho veim a l'article 22.2 de la Llei d'infraccions i sancions d'ordre social.

L'empresari principal té, a més, determinades obligacions en matèria de prevenció de riscos, venint obligat a vigilar que aquests contractistes i subcontractistes de la normativa de prevenció de riscos laborals, a l'article 24.3 de la Llei de prevenció de riscos laborals, i en matèria informativa respecte dels representants legals dels treballadors, article 62.2 i 64.2 de l'Estatut del Treballador, així com l'article 10.3.1 de la Llei Orgànica de llibertat sindical, havent d'informar a aquests de determinats aspectes relatius a la subcontracta.

També hem de recordar que en el catorzè conveni col·lectiu sectorial d'hostaleria de la comunitat autònoma de les Illes Balears conté disposicions específiques en matèria d'externalització de serveis, concretament a l'article 13 regula els drets d'informació dels representants legals dels treballadors en matèria de contractes i subcontractes així com garanteix al col·lectiu de cambrer o cambrera de pisos que les seves condicions retributives seran, com a mínim, les recollides en el propi conveni col·lectiu, sent l'empresari principal el garant i, per tant, l'obligat que aquesta condició retributiva mínima es compleixi. Si no es compleix és perquè l'ocupador accepta unes condicions, les hauria de denunciar perquè estan obligats per llei a aplicar el conveni de l'hoteleria.

La mateixa previsió s'estableix respecte d'aquells contractes o subcontractes que comportin la prestació de serveis corresponents a l'activitat principal de l'empresa. La jurisprudència més recent avala, a més, l'externalització de serveis no només com un procés lícit sinó fins i tot com un recurs adequat davant situacions de crisi empresarial com a mitjà per assegurar la viabilitat d'una empresa o la seva major competitivitat. Cal citar al respecte la sentència, de què vostè ha fet menció, Sr. Abril, la sentència de l'Audiència Nacional de la Sala de lo Social, de 15 de juny de 2013, relativa a la coneguda empresa multinacional hotelera de la Xunta NH Hotels.

És indiscutible que mitjançant la Llei de turisme es pugui alterar aquesta normativa que, com deim, té caràcter estatal i de cap manera no exclou o prohibeix la figura de subcontractació sinó que, per contra, l'empara amb les limitacions abans indicades. Per tot l'argumentat el nostre vot seria en contra, perquè és una figura legal. Ara, hem de tenir mesura que no sigui una cosa que vagi en el futur a més i, avui per avui, podem, entre cometes, presumir que la nostra comunitat no utilitza aquesta figura per llevar treballadors d'empreses per ficar externalització, i així ho demostren les dades de l'any 2000 fins enguany, 2013.

En el segon punt, el Parlament insta el Govern de les Illes Balears a perseguir el frau laboral associat a aquest tipus de pràctiques d'externalització de serveis a l'hoteleria. Jo li propòs una transacció *in voce* que digui, "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar perseguint el frau laboral associat a aquest tipus de pràctiques d'externalització de serveis d'hoteleria". A continuar perseguint. I és que la Direcció General de Treball mai no ha deixat de perseguir el frau laboral associat a qualsevol tipus de pràctiques.

Per això, Sr. Abril, en tot cas, instem el Govern a continuar exercint la seva tasca en la lluita contra el frau laboral, tal com fa fins ara, amb l'ajuda, lògicament, de les denúncies per part dels treballadors i dels sindicats. Ja s'han obert catorze expedients i el més notori el d'un establiment de la zona de Calvià que va ser detectat pels inspectors i per la denúncia de persones físiques o de sindicats i que després de rebre aquestes denúncies la Direcció General de Treball immediatament inspecciona i verifica el presumpte frau i si aquest frau existeix el sanciona.

És per això, Sr. Abril, que instar a fer una cosa que ja es fa no crec que sigui el correcte, en tot cas, com ja li he dit, instar que continuï fent aquesta tasca, aquesta feina. Jo crec que si accepta aquesta transacció estarem tots dos en el mateix camí. Instar a una cosa que ja es fa seria... jo no dic que sigui contraproductiu sinó que no seria el correcte, per això, si ens accepta aquesta variació, aquesta transacció votaríem a favor perquè des del Grup Parlamentari Popular entenem que s'ha de continuar lluitant contra el frau possible que puguin fer empreses, que no totes, però algunes empreses, en el sentit del treball d'externalització.

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula per contradiccions els grup proponent? Té la paraula el Sr. Abril, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí. Evidentment, dins l'externalització de serveis hi ha, depenent del tipus de serveis que s'externalitza, treballadors qualificats i no tan qualificats. Evidentment, en els serveis de neteja d'habitacions són treballadors no qualificats, tot i que també han de menester una formació perquè hi ha un nivell de risc laboral important, les dones que fan de cambreres de pisos moltes vegades a partir del voltant dels cinquanta anys comencen a tenir problemes greus d'esquena, i hi ha treballadors qualificats. Normalment, els serveis de recepció que s'externalitzen, doncs, com a mínim et demanen idiomes, et demanen una determinada formació, diplomatura en turisme o altres especialitats.

Que a altres comunitats autònomes hi hagi molta més presència de l'*outsourcing* que a Balears, bé, per a mi no ha de ser una referència, tot i que també s'ha de dir que s'hauria de mirar el desagregat a partir de 2009, 2010, que és quan s'aprova la directiva Bolkestein i a partir de quan es comencen a utilitzar figures com l'*outsourcing* que no té tampoc l'exclusiva de l'explotació de cercar o d'explotar la creativitat a l'hora d'explotar gent, recursos o el que faci falta per mor d'aquesta directiva de serveis. Ho dic perquè, sobretot, és una pràctica que és a partir de 2010, 2011 que comença realment a ser important.

Què és legal? Sí, ja ho sabem, i vostè m'ha citat tota aquesta normativa en matèria de treball i seguretat social, però sent legal i tenint tota una sèrie de restriccions, de limitacions, com la que he esmentat en la meua primera intervenció, que s'ha de pagar segons conveni, la pràctica demostra on hi ha denúncies que es boten moltes vegades i en massa ocasions aquestes restriccions i que malgrat és legal aquesta pràctica, doncs, hi ha molts d'abusos i, per tant, s'ha de vigilar i, fins i tot, hi ha abusos més enllà de la il·legalitat que sent legals per a mi són igualment abusos. Aquesta sentència que tots dos hem esmentat de la cadena NH el preocupant d'aquesta sentència és, i pens en el futur i en tot aquest canvi de model que tenim a les Illes Balears, és que era un hotel que feia un ERE i al mateix temps subcontractava serveis. Clar, això podrà ser legal, però per a mi no és legítim. O sigui, canviar de model llevat-se la gent de sobre a mi no em pareix legítim i és una pràctica l'*outsourcing* que dóna peu a això, i d'aquí una de les principals preocupacions del nostre grup.

Per això, pensam que, parlant sobretot del futur, s'hauria de mirar per on es pot intervenir i intervenir-hi, per desregular ja tenim el marc fet. Per tant, intentem que això no se'ns descontrolï. Sí els plantejaria que podria acceptar, si no feim un petit recés, en el primer punt modificar-ho per dir que es reguli en el marc del reglament, com ha proposat la Sra. Sansó, aquesta pràctica lligada als temes de qualitat, no tocant els temes laborals, que jo crec que és anar cap aquest àmbit de competència; i en el punt 2 recollir la proposta del Sr. Martí de continuar lluitant contra el frau laboral en aquesta matèria. No sé si vol que fem un recés...

EL SR. PRESIDENT:

Jo en aquest punt els demanaria si volen fer ús de cinc minuts per intentar arribar a un acord. Idò suspenen la sessió per un temps de cinc minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Recomençam la sessió. Han arribat a alguna classe d'acord?

Aleshores, passam a votar tal com està redactada. Passam a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Per 5 vots a favor i 9 vots en contra, en conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 7744/13, relativa a regulació de l'externalització dels serveis a l'hostaleria.

Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS